

ժողովը Պէկինում գումարելու վրա և խնդրում է Առևտրաֆանին փութալ պատասխանելու կատարողութեան մը- շակած պատգամաբերները ընտրու- թիւններ կանօններ մասին Միա- ժամանակ միջխտրների խորհուրդը տեղեկացրեց Վաշինգտոնին, որ ի նը- կատի ունենալով խաղաղ ազգաբնա- կութեան դէմ Շանայի յեղափոխական- անի կողմէն կողմից զինուորական ան- նախապես կողմնակից կանօնները և սպա- յու իրար կողմէն զինադադարի կանօնները և նա տարածվում է

ՊԱՐՍՎԱՍԱՆԻ ԵՈՒՐՔԸ

(Գիտնորություններ) 29 դեկտեմբերի թվական. — Շուտով Երևանի Զարգացման կոմիտեի և Էկոնոմիկ կոմիտեի նախկինները միջև կուրս է տեղի ունեցել: Թարգմ. — Չինարա-բարտային դա- տարանի յանձնակցի ֆեդուլիների 6 պարագուրներ, որոնք ակտիվ մա- նակցութիւն էին ունեցել ուսմանը վրա գործած յարձակումներին:

Լոնդոն. — Ռէյտերի կալիպային ստա- ցիոն տեղեկութիւնները համաձայն, Վարկատու արշաւախոսքը պարբեր- պարբերաբար է հաստատված, սակայն հաստատված է համարվում, ի նկատի ունենալով որ անարժեք է վերա- կանգնել Անգլիայի պրեստիժը Երևանի ճանապարհի վրա վերջերս տեղի ունեց- ցած դէպքերի առիթով: Արշաւախոսքը ուղարկելու հարցը դեռ ընկած է Լոնդոնում և կալիպային:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՅՈՒՂԱՆԵՍ ԵՍՈՒՄՈՒՄՆԱՆ (30-ամյա յորիանի տոնով)

Երկու տարե առաջ, երբ Մովսէսի հայ զարգացման կոմիտեի էր Ալ. Մատուրանի կրթական գործունէութեան 25-ամակը, յո- բնիկարի պատենի արված ճարտարապետ- լուծումը վաղեմ էր և Երևանի, և աշխե- իրի անալ պատկերացրել էր մուսայի, լքված մեր մի այլ բանաստեղծ է հեզ Յ. Յովհաննիսյանը, որ 30 տարի շարունակ կրել էր զգացել որ արթն տարակից արդիւնքները մատուցել մեզ:

Մանր մտորումներ պատել էին ինձ: Միջոցով մի քանի զգուրթ, հետո հեւ- սիտում, հայրենի հողից ու շրջի կտրված, կրթապատկար էր զգացել իրան և կամե- ղում էր իր զգացմանը շարունակել ինչպէս էր քանի մանրան, որը 25 ձիգ տարիներ փորձել էր իր քնարով ու երգե- լով: Չընթացել հայ ժողովրդին, այնպէս էլ չէր յանձնում, չէր զգուրթ կրթութեան, Մայր Աթոռի պարիսպների տակ անտես էր առն- ված Պառնասի միջև որդին, մեր նոր բա- նաստեղծութեան հիմնարկ Յ. Յովհաննիս- յանը, որ 1881 թվից ուղղվում ու իտա- լոնական թափով երգել էր հայի վերջում ու ցարէ, քարոզել էր մեզ վրեժի ու զարա- բարակմանը, վերև ու ճշմարտութիւն ոչ միայն զգուրթ էր անմահ քնարով, այլ և իր խոս- ղով ու նետարների բոլանկով հիւստով: Երան մուսայի էր ոչ միայն Մայր Աթոռը, որի դուռն էր արեւ նա շարունակել այլ և Գեորգիան ճեմարանը, որի էութիւնն ու զարդն էր կազմել նա 15 տարի անընդհատ 30 ձիգ տարիներ զանի իր շարունակը ու մեզ բան անել արտադր... 20 տարի շա- րունակ խոսել հայ մասուկի հոգու և զգաց- մանցների հետ, յանալ նրանցից կուր, կրիւնի մարդը, ազգի պիտանի անհավել, և այս ամենից յետոյ, երբ մազերը արդէն ճիւղացել էին, դուրս ծածկելով վախճանով մի կնիցիկը որ քնդ տեսնես սիտով: Նման մի վայրում և անախտակ հայրերի կողմին կնիցիկ, յիրաւի անտաննի է, ընթերցողը Պառնասի անկողնի իրօքան կենսից կողմից Պառնասի դասակին, նրան, որ անմահութեան բանալին ձեռքին յաւիտենականի դանքն է բացվում, անարգար կենցաղ մէջ արգարութեան ուղին հարթվում: Ես, որ անունի գրկում սակունքով մեզ մահա- նացունքներն և դէպի իրան է քարտու, դե- պի յաւիտենականի գրկին ստանդարտում անշտանի իր քնարից, իր սիրած շարունակ- րից և ճշգրիտ խոսքով պատճառով սիրող ձգել, որդեպի հայ բանաստեղծ իր բազ- մանոցում ընտանիքի պարթէ ձեռք ձգել մեր սիրական ներգրք ու ներմիտ հայրերի քմահաճոյքի գնով:

Այդ անտարբեր գրութեան հասկանում էին Յ. Յովհաննիսյանի մի քանի բարե- կամները Մովսէսից և կամենում էին նա- նի բանաստեղծին այդ անհիշելի կնիցի- թիւնից: Յարգանք առնելով մի բարձր պաշ- տան էր մահակապետական ասպարէզում, որը համարեալ թէ այդպիսի էր բայց յան- կարճ տարակից մի պատմական դիպ- տառով: 29 դեկտեմբերին դեռ էին կատա- ընդ այդ գործում չար ինքունները, բայց վախճանական նշանակութիւն ունեցած այն հանգամանքը, որ հայ բանաստեղծը իր curriculum vitali-ի մէջ յիշատակել էր, թէ 1909 թվից արձակվել է Մասթիս Բ. կա- թողիկոսի հրամանով Գեորգիան ճեմարանի

անընդհանր է, որ մարդ կարող է առանց որևէ խոչըր յանցանք գործելով 20 տ. ճա- տարից յետոյ արձակվել իր պաշտօնից: Նա չէ կարող երկակայն, թէ հայ իրակա- նութեան մէջ առանց պատճառի, մանկա- վարժական փոշու ասպարէզում տանակալ տարիներ գործած մշակներին անկազմըն իրողը նետելը՝ մի սովորական երեխայ է: Յովհաննիսյանին չընդունելին այդ պաշ- տանում, որովհետև նա «արձակված» էր, և այն կաթողիկոսի հրամանով:

Ինչու բերականորեն անգամ ամենամանր յանցանքները մէջ բռնված իր պաշտօնա- ներին մի կտոր հացից չէր զրկել և կուտա- ջարկէ արձակման խնդիր ճեմարանացին, իսկ հայ բերականորեն անկարող է, որ պէս անորոշի, բերականորեն մի նոր տեսակը չը ստեղծագործել, և նա առանց խղճի խալթի, առանց մի վայրկեան վարա- նելու փողոց է շրտում իր մշակներին... Ինչ փոթ, թէ դրանով փշրվում է բա- նաստեղծի քնարը, ինչպէս նրա սրտի տեղը, առանց կտոր հացի մեծ ուր 9 գրականից բացկացած դեղատոմար... միայն թէ կու- տակական հաշիւները մարբին: Ինչ փոթ, թէ հայ զարգացող զգում է Յով- հաննիսյանին նման անմահութեան ունեց- ցանք որ որչափ տղայնաբար բանաստեղծ է նա, նոյնչափ և արժանաբար ուսուցիչ: Որպէս բանաստեղծի աշակերտ՝ չեմ կարող չը վկայել, որ նրա նման ընդունակ, վե- տական պաշարով օժտված, մեծ էրգուր- ցիկութիւնը մեր վարժարանում շատ չեն լի- նում մեր ուսուցիչներին: Իսկ իբրև ուսուցիչ՝ Յովհաննիսյանը մի փայլուն բացատրութիւն է հայ իրականութեան մէջ: Ինչու կարեւոր են ճեմարանի VII դասարանի աշակերտ՝ հռչակված էր նա որպէս ստի- լիստ ուսուցիչ: VIII դասարանում նրա նման ուսուցիչ չեն իմացել դրի անգամ և պատկանում են: Հայրերի՝ կառավա- րութեան ուղղած գրութիւնների ուսուցիչն թարգմանութիւնները մեծ մասը, և դրան- ցից մէկն այնքան սիրուն է թարգմանված, որ թարգմանութեան տուսել գեղեցիկ է, քան իսկանունը: Այս ամենը նա կատարել է ճիշտագործ, որպէսզի մի օր ապերախ ու դաժման հայ իրականութիւնը նրան իր սի- րած ասպարէզները դուրս վտարէ և հայ բանաստեղծը սիրողը անտանալի պաշ- տանում իր օրը միայն թէ որ արտա- ճան խոցված է բանաստեղծի սիրտը, բազ- զի միևնույն հետևող անողը հարաբանե- լը որքան լինի յուսանալիքները նրան, երևում է նրա հետեակ գրութիւնից: «... Իրիցից, թէ կլնւմ ընտ յոյս չունեն, ոչ թէ այն պատճառով, որ ուրբնիցը պա- կաս իրանուց ունեն, այլ որովհետև իմ աստղը մի անգամ թեքվել է... ոչ մի բա- նում աշտարակի չունենալուց յետոյ ին- չու պիտի այս իմացումը ընկենք անտես են արել նման խնդիրներ, որ սիրտ կար- ձես վկայում է, թէ նորին էլ այժմ կը լի- նի և ի դուր իրեցանալութիւնն պետի վե- ռաբարի մի ստորի անգամ»:

Մովսէսի ընթերցող, միթէ յիրաւի Յով- հաննիսյանի արժանի է այդպիսի մտաբե- ժան, այդքան ասպարէստեղծներ, միթէ հայ ժողովրդի ամուլ արգանդը շատ է պար- ղել հայ ազգին Յ. Յովհաննիսյանին: Ինչ փոթ, թէ հայ զարգացող զգում է Յով- հաննիսյանին նման անմահութեան ունեց- ցանք որ որչափ տղայնաբար բանաստեղծ է նա, նոյնչափ և արժանաբար ուսուցիչ: Որպէս բանաստեղծի աշակերտ՝ չեմ կարող չը վկայել, որ նրա նման ընդունակ, վե- տական պաշարով օժտված, մեծ էրգուր- ցիկութիւնը մեր վարժարանում շատ չեն լի- նում մեր ուսուցիչներին: Իսկ իբրև ուսուցիչ՝ Յովհաննիսյանը մի փայլուն բացատրութիւն է հայ իրականութեան մէջ: Ինչու կարեւոր են ճեմարանի աշակերտ՝ հռչակված էր նա որպէս ստի- լիստ ուսուցիչ: VIII դասարանում նրա նման ուսուցիչ չեն իմացել դրի անգամ և պատկանում են: Հայրերի՝ կառավա- րութեան ուղղած գրութիւնների ուսուցիչն թարգմանութիւնները մեծ մասը, և դրան- ցից մէկն այնքան սիրուն է թարգմանված, որ թարգմանութեան տուսել գեղեցիկ է, քան իսկանունը: Այս ամենը նա կատարել է ճիշտագործ, որպէսզի մի օր ապերախ ու դաժման հայ իրականութիւնը նրան իր սի- րած ասպարէզները դուրս վտարէ և հայ բանաստեղծը սիրողը անտանալի պաշ- տանում իր օրը միայն թէ որ արտա- ճան խոցված է բանաստեղծի սիրտը, բազ- զի միևնույն հետևող անողը հարաբանե- լը որքան լինի յուսանալիքները նրան, երևում է նրա հետեակ գրութիւնից: «... Իրիցից, թէ կլնւմ ընտ յոյս չունեն, ոչ թէ այն պատճառով, որ ուրբնիցը պա- կաս իրանուց ունեն, այլ որովհետև իմ աստղը մի անգամ թեքվել է... ոչ մի բա- նում աշտարակի չունենալուց յետոյ ին- չու պիտի այս իմացումը ընկենք անտես են արել նման խնդիրներ, որ սիրտ կար- ձես վկայում է, թէ նորին էլ այժմ կը լի- նի և ի դուր իրեցանալութիւնն պետի վե- ռաբարի մի ստորի անգամ»:

Մովսէսի ընթերցող, միթէ յիրաւի Յով- հաննիսյանի արժանի է այդպիսի մտաբե- ժան, այդքան ասպարէստեղծներ, միթէ հայ ժողովրդի ամուլ արգանդը շատ է պար- ղել հայ ազգին Յ. Յովհաննիսյանին: Ինչ փոթ, թէ հայ զարգացող զգում է Յով- հաննիսյանին նման անմահութեան ունեց- ցանք որ որչափ տղայնաբար բանաստեղծ է նա, նոյնչափ և արժանաբար ուսուցիչ: Որպէս բանաստեղծի աշակերտ՝ չեմ կարող չը վկայել, որ նրա նման ընդունակ, վե- տական պաշարով օժտված, մեծ էրգուր- ցիկութիւնը մեր վարժարանում շատ չեն լի- նում մեր ուսուցիչներին: Իսկ իբրև ուսուցիչ՝ Յովհաննիսյանը մի փայլուն բացատրութիւն է հայ իրականութեան մէջ: Ինչու կարեւոր են ճեմարանի աշակերտ՝ հռչակված էր նա որպէս ստի- լիստ ուսուցիչ: VIII դասարանում նրա նման ուսուցիչ չեն իմացել դրի անգամ և պատկանում են: Հայրերի՝ կառավա- րութեան ուղղած գրութիւնների ուսուցիչն թարգմանութիւնները մեծ մասը, և դրան- ցից մէկն այնքան սիրուն է թարգմանված, որ թարգմանութեան տուսել գեղեցիկ է, քան իսկանունը: Այս ամենը նա կատարել է ճիշտագործ, որպէսզի մի օր ապերախ ու դաժման հայ իրականութիւնը նրան իր սի- րած ասպարէզները դուրս վտարէ և հայ բանաստեղծը սիրողը անտանալի պաշ- տանում իր օրը միայն թէ որ արտա- ճան խոցված է բանաստեղծի սիրտը, բազ- զի միևնույն հետևող անողը հարաբանե- լը որքան լինի յուսանալիքները նրան, երևում է նրա հետեակ գրութիւնից: «... Իրիցից, թէ կլնւմ ընտ յոյս չունեն, ոչ թէ այն պատճառով, որ ուրբնիցը պա- կաս իրանուց ունեն, այլ որովհետև իմ աստղը մի անգամ թեքվել է... ոչ մի բա- նում աշտարակի չունենալուց յետոյ ին- չու պիտի այս իմացումը ընկենք անտես են արել նման խնդիրներ, որ սիրտ կար- ձես վկայում է, թէ նորին էլ այժմ կը լի- նի և ի դուր իրեցանալութիւնն պետի վե- ռաբարի մի ստորի անգամ»:

Մովսէսի ընթերցող, միթէ յիրաւի Յով- հաննիսյանի արժանի է այդպիսի մտաբե- ժան, այդքան ասպարէստեղծներ, միթէ հայ ժողովրդի ամուլ արգանդը շատ է պար- ղել հայ ազգին Յ. Յովհաննիսյանին: Ինչ փոթ, թէ հայ զարգացող զգում է Յով- հաննիսյանին նման անմահութեան ունեց- ցանք որ որչափ տղայնաբար բանաստեղծ է նա, նոյնչափ և արժանաբար ուսուցիչ: Որպէս բանաստեղծի աշակերտ՝ չեմ կարող չը վկայել, որ նրա նման ընդունակ, վե- տական պաշարով օժտված, մեծ էրգուր- ցիկութիւնը մեր վարժարանում շատ չեն լի- նում մեր ուսուցիչներին: Իսկ իբրև ուսուցիչ՝ Յովհաննիսյանը մի փայլուն բացատրութիւն է հայ իրականութեան մէջ: Ինչու կարեւոր են ճեմարանի աշակերտ՝ հռչակված էր նա որպէս ստի- լիստ ուսուցիչ: VIII դասարանում նրա նման ուսուցիչ չեն իմացել դրի անգամ և պատկանում են: Հայրերի՝ կառավա- րութեան ուղղած գրութիւնների ուսուցիչն թարգմանութիւնները մեծ մասը, և դրան- ցից մէկն այնքան սիրուն է թարգմանված, որ թարգմանութեան տուսել գեղեցիկ է, քան իսկանունը: Այս ամենը նա կատարել է ճիշտագործ, որպէսզի մի օր ապերախ ու դաժման հայ իրականութիւնը նրան իր սի- րած ասպարէզները դուրս վտարէ և հայ բանաստեղծը սիրողը անտանալի պաշ- տանում իր օրը միայն թէ որ արտա- ճան խոցված է բանաստեղծի սիրտը, բազ- զի միևնույն հետևող անողը հարաբանե- լը որքան լինի յուսանալիքները նրան, երևում է նրա հետեակ գրութիւնից: «... Իրիցից, թէ կլնւմ ընտ յոյս չունեն, ոչ թէ այն պատճառով, որ ուրբնիցը պա- կաս իրանուց ունեն, այլ որովհետև իմ աստղը մի անգամ թեքվել է... ոչ մի բա- նում աշտարակի չունենալուց յետոյ ին- չու պիտի այս իմացումը ընկենք անտես են արել նման խնդիրներ, որ սիրտ կար- ձես վկայում է, թէ նորին էլ այժմ կը լի- նի և ի դուր իրեցանալութիւնն պետի վե- ռաբարի մի ստորի անգամ»:

Մովսէսի ընթերցող, միթէ յիրաւի Յով- հաննիսյանի արժանի է այդպիսի մտաբե- ժան, այդքան ասպարէստեղծներ, միթէ հայ ժողովրդի ամուլ արգանդը շատ է պար- ղել հայ ազգին Յ. Յովհաննիսյանին: Ինչ փոթ, թէ հայ զարգացող զգում է Յով- հաննիսյանին նման անմահութեան ունեց- ցանք որ որչափ տղայնաբար բանաստեղծ է նա, նոյնչափ և արժանաբար ուսուցիչ: Որպէս բանաստեղծի աշակերտ՝ չեմ կարող չը վկայել, որ նրա նման ընդունակ, վե- տական պաշարով օժտված, մեծ էրգուր- ցիկութիւնը մեր վարժարանում շատ չեն լի- նում մեր ուսուցիչներին: Իսկ իբրև ուսուցիչ՝ Յովհաննիսյանը մի փայլուն բացատրութիւն է հայ իրականութեան մէջ: Ինչու կարեւոր են ճեմարանի աշակերտ՝ հռչակված էր նա որպէս ստի- լիստ ուսուցիչ: VIII դասարանում նրա նման ուսուցիչ չեն իմացել դրի անգամ և պատկանում են: Հայրերի՝ կառավա- րութեան ուղղած գրութիւնների ուսուցիչն թարգմանութիւնները մեծ մասը, և դրան- ցից մէկն այնքան սիրուն է թարգմանված, որ թարգմանութեան տուսել գեղեցիկ է, քան իսկանունը: Այս ամենը նա կատարել է ճիշտագործ, որպէսզի մի օր ապերախ ու դաժման հայ իրականութիւնը նրան իր սի- րած ասպարէզները դուրս վտարէ և հայ բանաստեղծը սիրողը անտանալի պաշ- տանում իր օրը միայն թէ որ արտա- ճան խոցված է բանաստեղծի սիրտը, բազ- զի միևնույն հետևող անողը հարաբանե- լը որքան լինի յուսանալիքները նրան, երևում է նրա հետեակ գրութիւնից: «... Իրիցից, թէ կլնւմ ընտ յոյս չունեն, ոչ թէ այն պատճառով, որ ուրբնիցը պա- կաս իրանուց ունեն, այլ որովհետև իմ աստղը մի անգամ թեքվել է... ոչ մի բա- նում աշտարակի չունենալուց յետոյ ին- չու պիտի այս իմացումը ընկենք անտես են արել նման խնդիրներ, որ սիրտ կար- ձես վկայում է, թէ նորին էլ այժմ կը լի- նի և ի դուր իրեցանալութիւնն պետի վե- ռաբարի մի ստորի անգամ»:

Մովսէսի ընթերցող, միթէ յիրաւի Յով- հաննիսյանի արժանի է այդպիսի մտաբե- ժան, այդքան ասպարէստեղծներ, միթէ հայ ժողովրդի ամուլ արգանդը շատ է պար- ղել հայ ազգին Յ. Յովհաննիսյանին: Ինչ փոթ, թէ հայ զարգացող զգում է Յով- հաննիսյանին նման անմահութեան ունեց- ցանք որ որչափ տղայնաբար բանաստեղծ է նա, նոյնչափ և արժանաբար ուսուցիչ: Որպէս բանաստեղծի աշակերտ՝ չեմ կարող չը վկայել, որ նրա նման ընդունակ, վե- տական պաշարով օժտված, մեծ էրգուր- ցիկութիւնը մեր վարժարանում շատ չեն լի- նում մեր ուսուցիչներին: Իսկ իբրև ուսուցիչ՝ Յովհաննիսյանը մի փայլուն բացատրութիւն է հայ իրականութեան մէջ: Ինչու կարեւոր են ճեմարանի աշակերտ՝ հռչակված էր նա որպէս ստի- լիստ ուսուցիչ: VIII դասարանում նրա նման ուսուցիչ չեն իմացել դրի անգամ և պատկանում են: Հայրերի՝ կառավա- րութեան ուղղած գրութիւնների ուսուցիչն թարգմանութիւնները մեծ մասը, և դրան- ցից մէկն այնքան սիրուն է թարգմանված, որ թարգմանութեան տուսել գեղեցիկ է, քան իսկանունը: Այս ամենը նա կատարել է ճիշտագործ, որպէսզի մի օր ապերախ ու դաժման հայ իրականութիւնը նրան իր սի- րած ասպարէզները դուրս վտարէ և հայ բանաստեղծը սիրողը անտանալի պաշ- տանում իր օրը միայն թէ որ արտա- ճան խոցված է բանաստեղծի սիրտը, բազ- զի միևնույն հետևող անողը հարաբանե- լը որքան լինի յուսանալիքները նրան, երևում է նրա հետեակ գրութիւնից: «... Իրիցից, թէ կլնւմ ընտ յոյս չունեն, ոչ թէ այն պատճառով, որ ուրբնիցը պա- կաս իրանուց ունեն, այլ որովհետև իմ աստղը մի անգամ թեքվել է... ոչ մի բա- նում աշտարակի չունենալուց յետոյ ին- չու պիտի այս իմացումը ընկենք անտես են արել նման խնդիրներ, որ սիրտ կար- ձես վկայում է, թէ նորին էլ այժմ կը լի- նի և ի դուր իրեցանալութիւնն պետի վե- ռաբարի մի ստորի անգամ»:

Մովսէսի ընթերցող, միթէ յիրաւի Յով- հաննիսյանի արժանի է այդպիսի մտաբե- ժան, այդքան ասպարէստեղծներ, միթէ հայ ժողովրդի ամուլ արգանդը շատ է պար- ղել հայ ազգին Յ. Յովհաննիսյանին: Ինչ փոթ, թէ հայ զարգացող զգում է Յով- հաննիսյանին նման անմահութեան ունեց- ցանք որ որչափ տղայնաբար բանաստեղծ է նա, նոյնչափ և արժանաբար ուսուցիչ: Որպէս բանաստեղծի աշակերտ՝ չեմ կարող չը վկայել, որ նրա նման ընդունակ, վե- տական պաշարով օժտված, մեծ էրգուր- ցիկութիւնը մեր վարժարանում շատ չեն լի- նում մեր ուսուցիչներին: Իսկ իբրև ուսուցիչ՝ Յովհաննիսյանը մի փայլուն բացատրութիւն է հայ իրականութեան մէջ: Ինչու կարեւոր են ճեմարանի աշակերտ՝ հռչակված էր նա որպէս ստի- լիստ ուսուցիչ: VIII դասարանում նրա նման ուսուցիչ չեն իմացել դրի անգամ և պատկանում են: Հայրերի՝ կառավա- րութեան ուղղած գրութիւնների ուսուցիչն թարգմանութիւնները մեծ մասը, և դրան- ցից մէկն այնքան սիրուն է թարգմանված, որ թարգմանութեան տուսել գեղեցիկ է, քան իսկանունը: Այս ամենը նա կատարել է ճիշտագործ, որպէսզի մի օր ապերախ ու դաժման հայ իրականութիւնը նրան իր սի- րած ասպարէզները դուրս վտարէ և հայ բանաստեղծը սիրողը անտանալի պաշ- տանում իր օրը միայն թէ որ արտա- ճան խոցված է բանաստեղծի սիրտը, բազ- զի միևնույն հետևող անողը հարաբանե- լը որքան լինի յուսանալիքները նրան, երևում է նրա հետեակ գրութիւնից: «... Իրիցից, թէ կլնւմ ընտ յոյս չունեն, ոչ թէ այն պատճառով, որ ուրբնիցը պա- կաս իրանուց ունեն, այլ որովհետև իմ աստղը մի անգամ թեքվել է... ոչ մի բա- նում աշտարակի չունենալուց յետոյ ին- չու պիտի այս իմացումը ընկենք անտես են արել նման խնդիրներ, որ սիրտ կար- ձես վկայում է, թէ նորին էլ այժմ կը լի- նի և ի դուր իրեցանալութիւնն պետի վե- ռաբարի մի ստորի անգամ»:

Մովսէսի ընթերցող, միթէ յիրաւի Յով- հաննիսյանի արժանի է այդպիսի մտաբե- ժան, այդքան ասպարէստեղծներ, միթէ հայ ժողովրդի ամուլ արգանդը շատ է պար- ղել հայ ազգին Յ. Յովհաննիսյանին: Ինչ փոթ, թէ հայ զարգացող զգում է Յով- հաննիսյանին նման անմահութեան ունեց- ցանք որ որչափ տղայնաբար բանաստեղծ է նա, նոյնչափ և արժանաբար ուսուցիչ: Որպէս բանաստեղծի աշակերտ՝ չեմ կարող չը վկայել, որ նրա նման ընդունակ, վե- տական պաշարով օժտված, մեծ էրգուր- ցիկութիւնը մեր վարժարանում շատ չեն լի- նում մեր ուսուցիչներին: Իսկ իբրև ուսուցիչ՝ Յովհաննիսյանը մի փայլուն բացատրութիւն է հայ իրականութեան մէջ: Ինչու կարեւոր են ճեմարանի աշակերտ՝ հռչակված էր նա որպէս ստի- լիստ ուսուցիչ: VIII դասարանում նրա նման ուսուցիչ չեն իմացել դրի անգամ և պատկանում են: Հայրերի՝ կառավա- րութեան ուղղած գրութիւնների ուսուցիչն թարգմանութիւնները մեծ մասը, և դրան- ցից մէկն այնքան սիրուն է թարգմանված, որ թարգմանութեան տուսել գեղեցիկ է, քան իսկանունը: Այս ամենը նա կատարել է ճիշտագործ, որպէսզի մի օր ապերախ ու դաժման հայ իրականութիւնը նրան իր սի- րած ասպարէզները դուրս վտարէ և հայ բանաստեղ

Թիֆլիսի Երաբարդական Ընկերության Կարգադրում

արանով պատկեր ունի հրատարակողի պ. պ. բաժնետերերին
ԱՐՏԱԿԱՐԳ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԺՈՂՈՎԻ
որը կայանալու է 1912 թ. յունվարի 4-ին, չորեքշաբթի օրը, կրկնական ժամը 7-ին,

ՊԱՐԱՊՄՈՒՆԻԿԻ ԱՌԱՐԿԱՆ ԿԸ ՄԻՆ
Վաճառել կամ կապարով տալ ընկերության պատկանելի հողաբաժնեները և նոյն պես զին կամ կապարով վերցնել նոր նախախնի հողաբաժնեները

Առնարի և Արդիմարեթի Միջնորդ, սուրբնությունները գտնվող
S. Մ. ՓԻԼՈՅԵԱՆԻ
ԱՌՈՒՆԻՏԻԱԿԱՆ ԳԻՏՈՒԹԻՒՆՆԵՐԻ
ԿՈՒՐՍԵՐՈՒՄ
Թիֆլիս, Միխայիլյան պ. 22/2, Տելեֆոն N 976.

Գործնական քրոնիկոնի կատարում են կոլորադոյի Լոբոզի Pitman և Գարիկ Սիգեր գործընկերները
Գործնական քրոնիկոնի կատարում են կոլորադոյի Լոբոզի Pitman և Գարիկ Սիգեր գործընկերները

ՄՐԱՑՈՒՆ ՅՈՒՇԱՐՁԱՆ Կ. Հ. Բ. Ը. XXX-ԱՄԵԱԿԻ
«ՏԱՐԱԶ», նշանակալի նյութարակություն Անհամար պատկերներ թէ կենտրոնի և թէ
Գ Ի Կ Ե Ը Ի Ր.
Մուտք են անկատար ծրագրեր վարչության այն պատուհանները, որոնք դրամ չեն ուղարկել

ԱՌՈՒՆԻՏԻ ԵՒ ԱՌՊՐԻՆԱՐ. ՄԻՆԱՍԻ. ԻՐԱՆԱՌՈՒԹԵԱՆ ԵՆԻՔՈՑ ԳՏԵՂՈՂ
ՎԱՄԱՐԱՅԱԿԱՆ ԴԱՄԸՆԹԱՑՔՆԵՐ
Ն. Ո. ՆԵՐՍԷՍՅԱՆԻ
(Կոլորադոյի 1895 թ.)

Ներկայ առաջարկված հարցադրումները և դատական մասնագիտական ձեռնարկները:
Վարչապետը արված են միջնորդական միջնորդական միջնորդական
Վարչապետը արված են միջնորդական միջնորդական միջնորդական

ԲԱՅՎԱՍԻ ԵՒ ԲԱՍՏԱՆՈՐԻԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
1912 թ.
պատկերապարզ «ԳԻՒՂԱՏՆՏԵՍ» 4-րդ տարին

ՎՈՒՐՈՒՄ
«ԳԻՒՂԱՏՆՏԵՍ»-ը առաջին անգամ ունեցավ և աշխատակիցների ուժերով կազմ:
«ԳԻՒՂԱՏՆՏԵՍ»-ի իրազեկումը համար լինելու է պատկերապարզության:
«ԳԻՒՂԱՏՆՏԵՍ»-ը հայտնի միջնորդական գիտնականության շարժանքներն է:

ՐՈՒՐԵԼ
«ԳԻՒՂԱՏՆՏԵՍ»-ը հայ գրագիրության և գիտնականության պարագրիների համար
«ԳԻՒՂԱՏՆՏԵՍ»-ը հայ գրագիրության և գիտնականության պարագրիների համար

«ԳԻՒՂԱՏՆՏԵՍ»-ը կից, առաջին 1912 թ. կապակցի, լույս կը տեսնի
«ԱՌՈՂՁԱՊԱՆՆԻԿ»
Հանրամատչելի պատկերապարզ կրկնաթիվները և հիանալի
«Առողջապահության» նպատակն է առողջապահական պատկանելի և հիանալի

ՊԻՏԻՍԻ ԵՒ ՀԱՍՆՈՒՄ
ԲՈՒՄՈՒՄՈՒՄ ՄԱՐԿԱՆԱՐ 5 գնացքը 5 ժ. 07 ր.
ՍԱՐԿԱՆ ՄԱՐԿԱՆԱՐ 3 գնացքը 8 ժ. 54 ր.
ՄԱՐԿԱՆ ԱՌԱՐԿԱՆԱՐ 9 ժ. 36 ր.
ՊԻՏԻՍԻ ԵՒ ՀԱՍՆՈՒՄ
ԲՈՒՄՈՒՄՈՒՄ ՄԱՐԿԱՆԱՐ 5 գնացքը 5 ժ. 07 ր.

ՉԵՆՈՒՄ ԳԻՐՆԵՐ
ՊԵՏԵՐ. ՀԵՄԱԿԱՐԱԿԱՆ ԳՈՐԾ.
28 դեկտեմբերի
ՊԵՏԵՐԻՆՈՒՄ. Նկարիչների համագործընկերության և մշակույթի նկարիչների փոխադարձ օգնության միություն

ՊԵՏԵՐԻՆՈՒՄ. Նկարիչների համագործընկերության և մշակույթի նկարիչների փոխադարձ օգնության միություն
Կիևի, շարա-Արևմտյան և Կիևի-Լորոնի ԵՄ Կրկնաթիվային ընդարձակ բաժնեը կրորդ օրն է ձեռնարկված փոխարինել և 2 Գծերի վրայի ձեռքը նկարչության և զգրիչի Տեղափոխ ձեռագրական սեփական ընկեր կն Գրագրության շատ անբեր ամսերը կուղվել են

ՊԵՏԵՐԻՆՈՒՄ. Նկարիչների համագործընկերության և մշակույթի նկարիչների փոխադարձ օգնության միություն
ՄԱՐԿԱՆԱՐ 3 գնացքը 8 ժ. 54 ր.
ՄԱՐԿԱՆ ԱՌԱՐԿԱՆԱՐ 9 ժ. 36 ր.
ՊԻՏԻՍԻ ԵՒ ՀԱՍՆՈՒՄ
ԲՈՒՄՈՒՄՈՒՄ ՄԱՐԿԱՆԱՐ 5 գնացքը 5 ժ. 07 ր.

ՄԱՐԿԱՆԱՐ 3 գնացքը 8 ժ. 54 ր.
ՄԱՐԿԱՆ ԱՌԱՐԿԱՆԱՐ 9 ժ. 36 ր.
ՊԻՏԻՍԻ ԵՒ ՀԱՍՆՈՒՄ
ԲՈՒՄՈՒՄՈՒՄ ՄԱՐԿԱՆԱՐ 5 գնացքը 5 ժ. 07 ր.
ՍԱՐԿԱՆ ՄԱՐԿԱՆԱՐ 3 գնացքը 8 ժ. 54 ր.
ՄԱՐԿԱՆ ԱՌԱՐԿԱՆԱՐ 9 ժ. 36 ր.

ՊԵՏԵՐԻՆՈՒՄ. Նկարիչների համագործընկերության և մշակույթի նկարիչների փոխադարձ օգնության միություն
ՊԵՏԵՐԻՆՈՒՄ. Նկարիչների համագործընկերության և մշակույթի նկարիչների փոխադարձ օգնության միություն
ՊԵՏԵՐԻՆՈՒՄ. Նկարիչների համագործընկերության և մշակույթի նկարիչների փոխադարձ օգնության միություն

Հուլիսի 1 թվականի մեծ կենտրոնական հասարակական աշխատանքի արդյունքները:
ՊԵՏԵՐԻՆՈՒՄ. Նկարիչների համագործընկերության և մշակույթի նկարիչների փոխադարձ օգնության միություն
ՊԵՏԵՐԻՆՈՒՄ. Նկարիչների համագործընկերության և մշակույթի նկարիչների փոխադարձ օգնության միություն

ՊԵՏԵՐԻՆՈՒՄ. Նկարիչների համագործընկերության և մշակույթի նկարիչների փոխադարձ օգնության միություն
ՊԵՏԵՐԻՆՈՒՄ. Նկարիչների համագործընկերության և մշակույթի նկարիչների փոխադարձ օգնության միություն
ՊԵՏԵՐԻՆՈՒՄ. Նկարիչների համագործընկերության և մշակույթի նկարիչների փոխադարձ օգնության միություն

ՊԵՏԵՐԻՆՈՒՄ. Նկարիչների համագործընկերության և մշակույթի նկարիչների փոխադարձ օգնության միություն
ՊԵՏԵՐԻՆՈՒՄ. Նկարիչների համագործընկերության և մշակույթի նկարիչների փոխադարձ օգնության միություն
ՊԵՏԵՐԻՆՈՒՄ. Նկարիչների համագործընկերության և մշակույթի նկարիչների փոխադարձ օգնության միություն

ՊԵՏԵՐԻՆՈՒՄ. Նկարիչների համագործընկերության և մշակույթի նկարիչների փոխադարձ օգնության միություն
ՊԵՏԵՐԻՆՈՒՄ. Նկարիչների համագործընկերության և մշակույթի նկարիչների փոխադարձ օգնության միություն
ՊԵՏԵՐԻՆՈՒՄ. Նկարիչների համագործընկերության և մշակույթի նկարիչների փոխադարձ օգնության միություն

ՊԵՏԵՐԻՆՈՒՄ. Նկարիչների համագործընկերության և մշակույթի նկարիչների փոխադարձ օգնության միություն
ՊԵՏԵՐԻՆՈՒՄ. Նկարիչների համագործընկերության և մշակույթի նկարիչների փոխադարձ օգնության միություն
ՊԵՏԵՐԻՆՈՒՄ. Նկարիչների համագործընկերության և մշակույթի նկարիչների փոխադարձ օգնության միություն

